

Компанията на добродетелта го утешава, ала мисълта за далечната родина го ^{измъква} ~~тормози~~. Това е същото психологическо положение на много пасажии от "Комедията", а стилът има вече ширината и могъщата енергия, която отличава Дантевото изкуство. Подходящата форма за неговия гений беше вече готова в поемата, защото /както тъй добре забелязва и Пароди/ такъв прилив на страст и мисъл не можеше вече да бъде задържан в тесните граници на лиричното стихотворение.

" П И Р "

Наклонността на Данте към философски размишления, която се разкрива дори и в лиричните му работи, го накарала да състави и доктринерни съчинения на латински и на италиански. Плод на философските му проучвания е ~~известен~~ най-вече книгата "Пир", с която несправедливо изгнания от родината си поет, принуден да "броди почти като просек" из цяла Италия, поискал да издигне собственото си достойнство пред очите на тия, които го виждали така принизен и нещастен и да покаже съкровището от знания, които той придобил. От историческите забележки се заключава, че книгата е писана между 1304 и 1307, когато Данте бил вече достатъчно упражнен в науката и имал достатъчно опит от живота. Воден от любов към ближния, той е готов да помогне на хората в естественото им желание за знание, понеже като "избягал от храната на простия народ", той съжалява тия, които са останали в мрака на невежеството. Данте не се счита за мъдрец, ~~изключен~~, той не си въобразява, че пише за учени хора, от които, напротив, той сам е учил; но той иска да разпространи науката и между тия, които сами не могат да учат. Това е признак на напредничавост, в сравнение с клерикалната култура, която не благоволявала да влиза в връзка с "лаиците"; а дори и когато ~~има~~ ^{намерим} подобни прецеденти, те ~~не са~~ ^{стоят} много по-ниско от намеренията на Данте и ширината на неговото дело. През XIII век се явили много съчинения на простонароден език, за "не литераторите" преводачите само променяли думите на простонароден, говорим език. Мъчно можем да отбележим ~~известен~~ ^{намерим} някоя оригинална творба с широк план и сериозно доктринерство: можем най-много да споменем "Съкровище" от Брунето Латини, ала това е само една компилативна работа и то на френски език, и още коментара на Цицероновата "Реторика", пак от същия Латини. Този прецедент не е без значение, защото за флорентинците от времето на Данте Брунето ~~изключен~~ ^{намерим} имал значение като "откривател" на техните най-велики, а Данте особено го е ценял за това му дело.

Заглавието на творбата отговаря на увещанието, което поетът прави другаде на читателя си: "Сложих трапеза ~~пред тебе~~ ^{пред тебе}: не ти остава